

KFIR

Klagenemnda for industrielle rettigheter

AVGJØRELSE

Sak: 17/00195
Dato: 6. mars 2018

Klager: ABB Schweiz AG
Representert ved: Tandberg Innovation AS

Innklaget: FMC Kongsberg Subsea AS
Representert ved: Onsagers AS

Klagenemnda for industrielle rettigheter sammensatt av følgende utvalg:

Lill Anita Grimstad, Arvid Øvrebø og Jonny Roaldsøy

har kommet fram til følgende

AVGJØRELSE

- 1 Saken gjelder klage over Patentstyrets avgjørelse av 4. august 2017, hvor norsk patent NO 337300 ble opprettholdt etter innsigelse.
- 2 Hensikten med oppfinnelsen er å redusere risikoen for total stans av en transformator i en subsea AC (vekselstrøms)-effektdistribusjonsinnretning som følge av svikt i en av sekundærsidene.
- 3 Patentet ble meddelt 7. mars 2016 med følgende selvstendige patentkrav:
 1. «Subsea-AC-effektdistribusjonsinnretning (100), omfattende et vanntett hus (101) inneholdende minst en transformator (102), idet transformatoren har en primærvikling og en flerhet av sekundærviklinger; inngangsterminaler, elektrisk forbundet til primærviklingen, og innrettet til å bli forbundet til en ekstern AC-effektforsyning; utgangsterminaler, elektrisk forbundet til sekundærviklingene og innrettet til å bli forbundet til effektforkbrukende subsea-innretninger; hvor brytere (113, 123) er innrettet til å bryte forbindelsene mellom hver sekundærvikling og en korresponderende utgangsterminal, og bryterne er anordnet inne i det vanntette huset (101).
 14. Subsea-AC-effektdistribusjonssystem, omfattende en ekstern AC-strømforsyning, en subsea-AC-effektdistribusjonsinnretning (100) som angitt i et av kravene 1-13, en flerhet av effektforkbrukende subsea-innretninger, og primære elektriske forbindelser som forbinder den eksterne effektforsyning og inngangsterminalene for subsea-effektdistribusjonsinnretningen, og sekundære elektriske forbindelser som forbinder utgangsterminalene for subseaeffektdistribusjonsinnretningen og de effektforkbrukende subsea-innretninger»
- 4 Patentet har i tillegg 12 uselvstendige krav.
- 5 Patenthaver (innklagede) innleverte et nytt kravsett i forbindelse med innsigelsesbehandlingen i Patentstyret. Det nye selvstendige krav 1 og 13 lyder, etter endringen, som følger;
 1. Subsea-AC-effektdistribusjonsinnretning (100), omfattende et vanntett hus (101) inneholdende minst en transformator (102), idet transformatoren har en primærvikling og en flerhet av sekundærviklinger; inngangsterminaler, elektrisk forbundet til primærviklingen, og innrettet til å bli forbundet til en ekstern AC-effektforsyning; utgangsterminaler, elektrisk forbundet til sekundærviklingene og innrettet til å bli forbundet til effektforkbrukende subsea-innretninger; hvor brytere (113, 123) er innrettet til å bryte forbindelsene mellom hver sekundærvikling og en korresponderende utgangsterminal, og bryterne er anordnet inne i det vanntette huset (101), hvor hver bryter innbefatter en bryteraktuator (115), og hvor det vanntette hus (101) er utformet med et første kammer (131) og et andre kammer (141) som er separat fra det første kammer (131), idet transformatoren (102) er anordnet inne i det første kammer (131) og bryterne er anordnet i det andre kammer (141).»
 13. Subsea-AC-effektdistribusjonssystem, omfattende en ekstern AC-strømforsyning, en subsea-AC-effektdistribusjonsinnretning (100) som angitt i et av kravene 1-12, en flerhet av effektforkbrukende subsea-innretninger, og primære elektriske forbindelser som forbinder den eksterne effektforsyning og inngangsterminalene for subsea-effektdistribusjonsinnretningen, og

sekundære elektriske forbindelser som forbinder utgangsterminalene for subseaeffektdistribusjonsinnretningen og de effektforkbrukende subsea-innretninger.

6 Følgende dokumenter er presentert for Patentstyret:

D1: US 6420976 B1
D2: WO 03/106813 A1
D3: US 2004/0051615 A1
D4: US1815842 A
D5: WO 2007/055594 A1
D6: US 423335 A

7 Under innsigelsesbehandlingen i Patentstyret ble følgende dokumenter trukket frem:

I1: WO 02/41336 A1 (tilsvarer D3)
I2: WO 2007/055594 A1 (D5)
I3: EP 1963616 B1
I4: «Kraft til havbunnen», Artikkel i Teknisk Ukeblad publisert 2000.10.12, <http://www.tu.no/artikler/kraft-til-havbunnen/274537>, lastet ned fra internett 2016.11.30

8 Klage innkom Klagenemnda 4. september 2017. Saken står i det alt vesentlige i samme stilling som for Patentstyret, og det er ikke presentert nye dokumenter.

9 **Grunnene for Patentstyrets vedtak er oppsummert som følger:**

Patentstyret godtar de nye kravene og viser til at patentvernets omfang ikke er utvidet i forhold til kravene i det meddelte patentet.

Det nye selvstendige krav 1 har nyhet overfor I1/D3 ved at transformatoren har en flerhet av sekundærviklinger, og at bryterne er anordnet til å bryte forbindelse mellom hver sekundærvikling og en korresponderende utgangsterminal.

I vurdering av oppfinneshøyde, er publikasjonen I1, som beskriver samme løsning som i D3, nærmeste kjente teknikk.

I1 og D3, viser en undersjøisk effektdistribusjonsinnretning. Det fremgår av I1/D3 at distribusjonssystemet kan være av en mer avansert type som inkluderer brytere for å slå av/på de individuelle forbrukere. Den fagkyndige er klar over at en bryter må innebefatte en bryteraktuator. Åpenbare trekk som den fagkyndige vet er nødvendige, trenger ikke være omtalt i beskrivelsen.

Patentstyret er ikke enig med klager i at transformatoren i I1 har flere sekundærviklinger. Det at en transformator inngår i et trefase-system innebærer ikke at transformatoren må ha et flertall sekundærviklinger. Den vanlige forståelse av et flertall sekundærviklinger er at det for hver fase er to eller flere sekundærviklinger knyttet til samme primærvikling. I en trefasetransformator med standard utførelse vil det være et en-til-en-forhold mellom

antallet primærviklinger og sekundærviklinger. Ettersom I1 ikke spesifiserer transformatoren må det legges til grunn at denne er av en standard utførelse, og transformatoren i I1 har derfor ikke et flertall sekundærviklinger.

Det er riktig at transformatorer med flere primær- og sekundærviklinger har vært kjent i flere tiår. Samtidig er den påpekte bruken rettet mot ulike spenningsnivåer på primærsiden under opprettholdelse av samme spenning på sekundærsiden, mens patentet gjelder flere uttak på samme spenningsnivå med samme spenning på primærsiden. Bruken av transformatorer til radioapparater el. er etter Patentstyrets oppfatning utenfor det området som den fagkyndige vil se etter en løsning.

Patentstyret legger til grunn innklagedes definisjon av det objektive tekniske problem, som er hvordan minimalisere risikoen for ikke-isolerbare feil i effektdistribusjonsinnretningen.

Stilt overfor det objektive tekniske problem vil den fagkyndige søke etter løsninger i den kjente teknikk. Fra I2 (D5) er det kjent å benytte en transformator med et flertall sekundærviklinger, hvor det er to sekundærviklinger som hver er tilknyttet separate samleskinner. Den fagkyndige vil dermed ledes til å benytte en transformator med flere enn en sekundærvikling i løsningen i I1, men vil ikke ledes mot å erstatte samleskinnene ved å koble hver sekundærvikling til en respektiv utgangsterminal. Den fagkyndige vil heller ikke anordne bryterne mellom de respektive sekundærviklinger og utgangsterminaler. Krav 1 har dermed oppfinnelseshøyde overfor kombinasjonen D3 (I1) og I2.

Når det gjelder klagers subsidiære påstand finner Patentstyret det nye selvstendige krav 1 har nyhet i forhold til I3 gjennom de samme trekk som er nye i forhold til I1. En kombinasjon av I2 og I3 vil ikke lede den fagkyndige til samme løsning som i det nye selvstendige krav 1.

Patentstyret finner samlet at det nye krav 1 har nyhet og oppfinnelseshøyde. Siden det selvstendige krav 13 inkluderer effektdistribusjonsinnretningen ifølge krav 1, ville heller ikke den fagkyndige ha kommet frem til løsningen i krav 13. Patentstyret anser det dermed unødvendig å vurdere patentets uselvstendige krav.

10 Klager har for Klagenemnda i korte trekk gjort gjeldende:

Klager anfører at patentet må oppheves fordi det mangler oppfinnelseshøyde, jf. patentloven § 2 første ledd.

Når det gjelder hvem som er fagkyndig, pekes det på at den fagkyndige må defineres som en elektroingeniør med noen års erfaring fra arbeid med elektriske komponenter offshore. Det må forutsettes at den fagkyndige har kjennskap til effekten/funksjonen av elektriske brytere og transformatorer. Den fagkyndige har erfaring med de utfordringer som oppstår i forbindelse med overføring av elektrisk kraft fra land eller fartøyer til krafttrengende utstyr som ikke er i umiddelbar nærhet til kraftkilder. Den fagkyndige kan også være en gruppe personer med gjennomsnittlig fagnivå relatert til undersjøisk kraftforsyning.

Klager stiller seg noe tvilende til definisjonen av det objektive tekniske problemet som er blitt benyttet. Det ser ikke ut til at det finnes noen eksplisitt angivelse i krav 1 om at bryterne er lokalisert nær eller direkte ved sekundærviklingene.

Klager peker på at utgangsterminalene i innklagedes patent kun er en overgang til «consumer equipment», og at det således foreligger liten forskjell mellom de tekniske vinningene ved dette patentet sammenlignet med I1/D3 som omfatter «switches connecting the transformer to the consumer equipment».

Når det gjelder vurderingen av om oppfinnelsen ville vært nærliggende for en fagkyndig er klager av den oppfatning at det nye krav 1 ikke krever at det ikke foreligger samleskinner, slik Patentstyret legger til grunn. Heller kreves det ikke at sekundærviklingene er direkte koblet til bryterne, og deretter til utgangsterminalene. Ordlyden av nye krav 1 dekker også en konfigurasjon hvor samleskinner foreligger i det andre kammeret (sammen med bryterne). Derfor er gjenstanden av kravet nærliggende sett i lys av en kombinasjon av I1 og I2 jf. I1, side 7, andre avsnitt. Dette underbygges ytterligere av at krav 1 ikke eksplisitt anfører at bryterne er «direkte koblet» til sekundærviklingene.

Klager viser til en fagbok, «The J & P Transformer Book», og anfører at den fagkyndige vil kjenne til anvendelse av brytere i transformatorsammenheng for isolering av kretser. Dette gjelder også dersom man tar hensyn til den fagkyndiges spesialisering innen subsea. Bruken av ordene «subsea» og «vanntett» i krav 1 er de eneste ordene som knytter oppfinnelsen til dette spesifikke fagområdet. Dersom disse ordene sløyfes ville funksjonaliteten passet inn i hvilket som helst annet fagområde, f.eks. luftfart eller industri. Dette underbygger at den fagkyndige ville ha denne kunnskapen som en del av sin generelle basisutdanning.

Subsidiært anfører klager at en samleskinne i denne sammenhengen er et elektrisk/mekanisk element som brukes til å koble sammen flere elektriske inn- og utgående signaler eller kraftstrømmer fra/til ulike komponenter, og utgjør forgreninger i elektriske kretser. Når bare to signaler kobles sammen foreligger det ingen forgrening, og en samleskinne mister sin mening og kan erstattes ved å koble den ene komponenten direkte til den andre uten noen skinne imellom. Det er ikke oppfinnerisk for en fagkyndig å utelate elementer i en oppfinnelse som ikke tjener noen teknisk funksjon.

11 **Innklagede har for Klagenemnda i korte trekk gjort gjeldende:**

Innklagede anfører at oppfinnelsen er patenterbar og slutter seg til Patentstyrets avgjørelse.

Ettersom det ikke er fremmet innvendinger mot oppfinnelsens nyhet, legges det til grunn som ubestridt at oppfinnelsen har nyhet.

Innklagede tilbakeviser klagers anførsel om at den fagkyndige vil kunne være en gruppe personer. Det foreliggende objektive tekniske problem er ikke et sammensatt problem som består av delproblemer innen ulike tekniske områder. Det er derfor ingenting som skulle tilsi at det objektive tekniske problem er av en slik art at det skulle betinge en innsats fra et team

av fagkyndige. Det fremholdes dermed at den fagkyndige er en tekniker innen distribusjon av elektrisk effekt til subsea-utstyr.

Når det gjelder spørsmålet hva som utgjør nærmeste kjente teknikk, er det enighet om at I1 representerer nærmeste tidligere kjente teknikk.

Den tekniske effekten som oppnås ved krav 1 i forhold til I1, medfører at anordningen av brytere innrettet til å bryte forbindelsen mellom hver sekundærvikling og en tilsvarende utgangsterminal unngår komplett produksjonsstans på grunn av en elektrisk feil i en sekundær krets. En slik elektrisk feil kan oppstå som følge av en overbelastning, kortslutning eller jordfeil. Hver bryter gjør det mulig å isolere hver enkelt sekundærkrets for å koble fra bare den kretsen som har en feil. Dette muliggjør en kretsisoleringsoperasjon uten frakobling av hele subsea-transformatoren.

Det objektive tekniske problem basert på forskjellen i teknisk effekt mellom oppfinnelsen og det nærmeste motholdet, I1, kan formuleres som hvordan å minimalisere risikoen for ikke-isolerbare feil i effektdistribusjonsinnretningen.

Innklagede er uenig i klagers prinsipale anførsel om at krav 1 ikke spesifikt angir at samleskinner mangler. Det er kjent fra I2 å benytte en transformator med et flertall sekundærviklinger, hvor det er to sekundærviklinger som hver er knyttet til separate samleskinner. Selv i tilfellet hvor den fagkyndige skulle ledes til å modifisere eller tilpasse løsningen i I1, ville han/hun ikke ledes til å anordne bryterne mellom sekundærviklinger og utgangsterminaler.

I2 kan heller ikke sees å gi noen motivasjon til å løse det objektive tekniske problem. I2 henvender seg utelukkende til løsninger som har med umbilikal-feil å gjøre. Den omhandler ikke feil i en effektdistribusjonsinnretning, og spesielt ikke til ikke-isolerbare feil i en slik. Videre er I2 knyttet til foranstaltninger knyttet til oppstart («external black start») av et subsea-effektsystem, etter at en umbilikal-feil har funnet sted. En fagkyndig som står overfor det objektive tekniske problemet ville derfor ikke finne ansporing i I2 for å løse problemet, da teknikken beskrevet henvender seg til feil i en umbilikal, og ikke feil i en effektdistribusjonsinnretning. Selv i det tilfellet hvor den fagkyndige hadde sett hen til I2, ville en ikke kommet frem til å anordne brytere mellom respektive sekundærviklinger og utgangsterminaler.

Til klagers anførsel vedrørende D1, side 7, andre avsnitt, bemerker innklagede at avsnittet ikke angir at brytere er innrettet til å bryte forbindelsen mellom hver sekundærvikling og en korresponderende utgangsterminal. Løsningen i I1 kan like gjerne innebære at brytere er innrettet til å bryte forbindelsen mellom samme sekundærvikling og flere individuelle forbrukere. Videre bemerkes det at det aktuelle avsnittet i I1, eller andre deler av I1, ikke kan sees å inneholde eller antyde noen ansporing til å løse det objektive tekniske problemet.

De anførte utdragene av «The J & P Transformer Book», viser at de grunnleggende funksjonene elektriske brytere og transformatorer er kjent for den fagkyndige. Utdragene

viser også at transformatorer med flere sekundærviklinger i og for seg er tidligere kjent for fagkyndige. Samtidig viser ikke de påviste avsnittene noe annet enn en ren opprømsing av at kretsbytere er brukt med transformatorer, og vedrører ikke risiko for ikke-isolerbare feil i en effektdistribusjonsinnretning. Det som fremkommer av dette dokumentet henvender seg ikke til løsningen av det objektive tekniske problemet, og vil ikke hjelpe den fagkyndiges tiltredelse med å løse problemet på den måten angitt i den sammensatte løsningen i krav 1.

Når det gjelder klagers subsidiære anførsel, anfører innklagede at oppfinnelsen som definert i krav 1 ikke går ut på å utelate en samleskinne. Oppfinnelsen omfatter flere sekundærviklinger i transformatoren, at brytere er innrettet til å bryte forbindelsene mellom hver sekundærvikling og en korresponderende utgangsterminal. Ingen steder i krav 1 er det bestemt at oppfinnelsen ikke omfatter en samleskinne, eller at en slik samleskinne er fjernet.

12 Klagenemnda skal uttale:

13 Klagenemnda er kommet til samme resultat som Patentstyret.

14 Klagenemnda skal ta stilling til om patent NO 337300 kan opprettholdes. For at oppfinnelsen skal kunne være patenterbar, må den oppfylle kravene i patentloven § 2, hvor det fremgår at oppfinnelsen må ha tilstrekkelig nyhet og oppfinneshøyde.

15 Klagenemnda finner at patentvernets omfang ved de nye kravene ikke er utvidet i forhold til kravene i det meddelte patentet, jf. patentloven § 19 annet ledd.

16 Ved vurderingen av både nyhet og oppfinneshøyde skal en tenkt gjennomsnittlig fagkyndig på området brukes som målestokk. Den fagkyndige er fullstendig kjent med teknikkens stand på søknadstidspunktet, og har evne til å utnytte alt kjent materiale på en fagmessig måte. Herunder kan den fagkyndige foreta nærliggende nye konstruksjoner, men er ikke i besittelse av oppfinneriske evner. Den fagkyndige evner å prøve ut, på en god fagmessig måte, alle kombinasjonsmuligheter som både var nærliggende og ga en rimelig forventning om å lykkes.

17 Den fagkyndige i denne saken har kjennskap til eksisterende undersjøiske elektriske kraftdistribusjonsanordninger, innbefattet tekniske detaljer, montasje og vedlikehold. Dette må antas å omfatte en viss innsikt i elektroingeniørfaget og erfaring med elektriske komponenter offshore. Den fagkyndige vil gjennom sin erfaring og kunnskap innha kompetanse om funksjoner og svakheter relatert til distribusjon av elektrisk effekt til utstyr offshore.

18 Etter patentloven § 2 første ledd kan patent bare meddeles på oppfinnelser som er nye i forhold til hva som var kjent før patentsøknadens prioritetsdag. Vurderingen foretas ut fra patentkravene til den patentsøkte oppfinnelsen, som har som oppgave å skille oppfinnelsen fra kjent teknikk, opp mot de enkelte mothold hver for seg. Som *ny* anses enhver oppfinnelse som ikke kan utledes direkte og utvetydig av et mothold. Det kan dermed ikke gis patent på noe som inngikk i teknikkens stilling på søknadsdagen. For at et dokument skal være

nyhetshindrende, må alle trekkene til oppfinnelsen kunne utledes fra dette på en slik måte at den fagkyndige uten videre kan utøve oppfinnelsen («enabling disclosure»). For at nyhetskravet skal være oppfylt, er det tilstrekkelig at ett trekk ved oppfinnelsen er nytt sammenholdt med en hvilket som helst av de fremtrukne publikasjoner, inkludert det nærmeste motholdet.

- 19 Mothold I1 beskriver et elektrisk effektdistribusjonssystem for undervannsmontering som omhandler konvensjonelle trefase transformatorer som har like mange (3) primærviklinger som sekundærviklinger (dvs. ett viklingspar for hver fase). Det tekniske problem som I2 løser er hvordan arrangere transformator og distribusjonstavlen (samleskinnene) mer kompakt for dermed å øke påliteligheten av systemet mht. risikoen for skade pga. sjøvanninntrengning og evt. lekkasje av isoleringsmediet (olje). I2 angår en anordning for restart (*black start*) av et strømløst subsea kraftdistribusjonssystem. Systemet er spesielt innrettet for oppstart etter feil i krafttilførselen som foregår via en såkalt navlestreng (Umbilical). Publikasjonen omfatter ingen detaljert angivelse av selve transformatoranordningene i systemet som sådan, men i den detaljerte beskrivelsen på side 7 linje 15 er det beskrevet en treviklingstransformator (med en primærvikling og to sekundærviklinger): «...connected to a subsea three winding transformer. The transformer secondary and tertiary winding is connected.....». Det er vist flere treviklings-transformatorer (med en primærvikling og to sekundærviklinger) i enlinjeskjemaene, f.eks. «Main step down Transformer 70 / 35 / 35 MVA» i Figure 2.
- 20 Klagenemnda konkluderer med at oppfinnelsen har nyhet stilt opp mot hvert de ovenfornevnte mothold hver for seg, og viser for øvrig til at kravet til nyhet heller ikke er omstridt i saken.
- 21 Spørsmålet i saken er om det foreligger oppfinneshøyde, jf. patentloven § 2 første ledd.
- 22 Kravet om oppfinneshøyde er uttrykt i patentloven § 2 første ledd ved at oppfinnelsen må «skille seg vesentlig» fra det som var kjent før patentsøknadens inngivelsesdag/prioritetsdag. Dette innebærer ifølge lovens forarbeider at oppfinnelsen ikke må ha vært nærliggende for en gjennomsnittlig fagkyndig som var kjent med teknikkens stand, jf. NU 1963:6 s- 127.
- 23 Ved vurderingen av om kravet til oppfinneshøyde er oppfylt, skal teknikkens stilling i sin helhet tas i betraktning, og flere mothold kan kombineres. Vurderingen av oppfinneshøyde skal foretas ut fra patentkravene. Hvis vilkåret om oppfinneshøyde ikke er oppfylt, skal patentet ikke opprettholdes. En oppfinnelse anses i henhold til fast praksis for å ha vært nærliggende dersom det må legges til grunn at en fagkyndig som var kjent med teknikkens stilling forut for søknadsdagen, ville forsøkt å løse problemet på den i patentkravene angitte måte med en rimelig forventning om å lykkes.
- 24 Vurderingen av oppfinneshøyde skal struktureres gjennom problem- og løsningsmetoden. Metoden deler vurderingen inn i følgende trinn, med sikte på å gjøre bedømmelsen mest mulig objektiv og realistisk og å unngå etterpåklokskap:

- identifisere det nærmest liggende mothold,
- evaluere forskjellene og de tekniske vinningene til oppfinnelsen sammenlignet med nærmeste teknikk,
- sammenholde oppfinnelsen med det nærmeste motholdet for å definere det objektive tekniske problemet oppfinnelsen løser, og
- vurdere om oppfinnelsen, ved å starte ved den nærmeste kjente teknikk, ville vært nærliggende for en fagkyndig.

- 25 I vurderingen av hva som representerer nærmeste mothold, viser Klagenemnda til patentretningslinjene som peker på at «den nærmeste teknikk» er den kombinasjonen av trekk som kan utledes av det ene dokumentet som gir den beste basis for vurderingen av om oppfinnelsen var nærliggende.
- 26 Det synes å være enighet mellom klager og innklagede om at I1 representerer nærmeste kjente teknikk. Klagenemnda tar også utgangspunkt i I1 som nærmeste mothold, da det er motholdet med flest felles trekk med den foreliggende oppfinnelsen.
- 27 Klager har uttrykt en viss tvil om formuleringen av det objektive tekniske problem, som er hvordan å minimalisere risikoen for ikke isolerbare feil i effektdistribusjonsinnretningen. Klager finner ikke noen eksplisitt angivelse i krav 1 om at bryterne er lokalisert nær eller direkte ved sekundærviklingene. Klagenemnda finner at formuleringen i krav 1, at «brytere (113, 123) er innrettet til å bryte forbindelsene mellom hver sekundærvikling og en korresponderende utgangsterminal» er rettet mot å minimalisere risikoen for ikke isolerbare feil. Klagenemnda er således enig med Patentstyret og slutter seg til formuleringen av det objektive tekniske problem.
- 28 Stilt overfor det tekniske problem vil den fagkyndige søke etter løsninger i den kjente teknikk. Transformatoren i I1 er en konvensjonell trefase transformator (3 primærviklinger og 3 sekundærviklinger), med et en-til-en-forhold mellom antall primærviklinger og sekundærviklinger. Formålet med en transformator er å overføre vekselstrøm fra et spenningsnivå til ett eller flere spenningsnivå samt å galvanisk isolere vekselstrømskretser fra hverandre gjennom elektromagnetisk induksjon via separate viklinger. Brytere skiller eller kopler de elektriske kretsene fra/til hverandre. I1 inneholder ingen pekere mot å ta ut grenstrømmer via et flertall av sekundærviklinger slik som oppfinnelsen gjør. I1 sier på side 7 at «The upper, second chamber 30 may contain a more complex distribution unit than here described, including switches for turning on/off the individual consumers(...)». Det er dermed kun nevnt at distribusjonsenheten *kan* vær utstyrt for å kunne slå av strøm til de individuelle brukerne, og ikke at de *skal* være utstyrt med brytere mellom sekundærviklingene og de korresponderende utgangsterminaler. Det er heller ikke beskrevet noe om plasseringen av disse bryterne i forhold til sekundærviklingen eller motivasjonen til å plassere bryterne i distribusjonsenheten.
- 29 Klagenemnda viser til at transformatorer med flere primær- og sekundærviklinger har vært kjent i lang tid, f.eks. i I2. Den fagkyndige vil imidlertid ikke være inspirert til å bruke dette

sammen med brytere plassert så nært som mulig sekundærviklingen(e) for å isolere flest mulig feilkilder, og dermed løse det objektive tekniske problemet. Det som er kjent tidligere er bruk av brytere for aktivering/deaktivering av strømkretser, men ikke primært til å sikre systemet mot ikke-isolerbare feil i effektdistribusjonsinnretningen. Klagenemnda finner at den fagkyndige ikke ville ha blitt inspirert til å modifisere transformatoranordningen i I1, og komme frem til løsningen i det foreliggende patentet. Krav 1 har dermed oppfinneshøyde overfor I1 og I2, og en kombinasjon av disse.

- 30 Klager viser til en fagbok, «The J & P Transformer Book», og anfører at den fagkyndige vil kjenne til anvendelse av brytere i transformatorsammenheng for isolering av kretser. Læreboken viser riktignok bare at det er kjent å benytte flere sekundærspoler sammen med en transformator. Det er klart at det er kjent å benytte seg av et flertall sekundærspoler, men det er kombinasjonen av trekk som bidrar til å gi oppfinnelsen den nødvendige oppfinneshøyde. Det samme gjelder den anførte artikkelen fra teknisk ukeblad, som ikke bidrar med noe mer enn man kan lese ut fra D1. Artikkelen inneholder ikke kombinasjonen av trekkene vist i oppfinnelsen, og snakker kun om brytere for selektiv utkobling.
- 31 Klagenemnda er etter dette kommet frem til at oppfinnelsen ifølge krav 1 og krav 13 tilfredsstiller oppfinneshøyde, jf. patentloven § 25. Det samme gjelder de uselvstendige kravene. Klagen blir på dette grunnlag å forkaste.

Det avses slik

Slutning

- 1 Klagen forkastes.
- 2 Patent nr. 337300, opprettholdes.

Lill Anita Grimstad
(sign.)

Arvid Øvrebø
(sign.)

Jonny Roaldsøy
(sign.)